

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

PROJECT ASSEPOESTER

Een toneelspel voor de jeugd

door

1880

Tom Bruynooghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2017

Nr.3392

PERSONAGES

(28 à 30 spelers)

De tovenaars :

VUURMEESTER :

FONKEL :

SCHITTER :

GLINSTER :

GENSTER :

TWINKEL :

VONKJE :

KNETTER :

VLAMMETJE :

GLANS :

GLOEDJE :

Ten huize Assepoester :

ASSEPOESTER :

DRUSILLA :

CLOTHILDA :

MOEDER :

Ten paleize van de prins :

PRINS :

KONING :

KONINGIN :

GEORGETTE :

GEORGINE :

GEORGIANNE :

GEORGENE :

ZEGER :

LOUWE :

FLORIS :

JOLANDA :

AMANDA :

MIRANDA :

SIEGHILDE :

SIEGFRIED :

Tip: de personages van Glans en Gloedje kunnen gespeeld worden door dezelfde acteurs als Sieghilde en Siegfried

DECOR

Het decor moet het wisselen mogelijk maken tussen drie verschillende sferen: de wereld achter de haard (grot van de vuurgeesten) met een doorgang door de haard, het huis van Assepoester met een haard, en het paleis.

Er kan bijvoorbeeld gewerkt worden met zetstukken op wieltjes (bv een zetel in Assepoesters huis, een (hemel)bed en bad op wieltjes voor de prins).

In een eerste opvoering van dit stuk werkten we met twee achtergrondpanelen die als bladeren van een boek opzijgeschoven werden om over te gaan naar een andere sfeer.

LIEDJES

Er zitten een aantal liedjes in het script. Ze zijn niet op een bestaande melodie gemaakt, maar passen vrij gemakkelijk op verschillende melodieën. Ze kunnen ook weggelaten of vervangen worden door poëtische intermezzi, of choreografie.

KORTE INHOUD

Iedereen kent wel het verhaal van Assepoester, het meisje dat niet was uitgenodigd voor het bal, maar toch haar prins aan de haak sloeg, en dan nog iets met een fee uit een haard, een stiefmoeder, stiefzussen en iets met een glazen muiltje.

Maar kennen jullie ook het verhaal achter het sprookje? Of tenminste “een” verhaal achter het sprookje. Want zeg nu zelf, een meisje dat zo braaf, zo goed, zo perfect is als Assepoester kan toch niet bestaan? Ja, daar moet meer achter zitten. Net als achter de haard. Want daar zit een hele wereld achter. En als die wereld een beetje te veel invloed probeert te krijgen op de gewone wereld, dan komen daar gegarandeerd problemen van. Problemen zijn er trouwens al genoeg in de wereld. De prins is depressief, Assepoester wordt uitgebuit door haar stiefzussen, om nog maar te zwijgen over de droogte in Soedan. Maar dat gaan we allemaal oplossen vanavond.

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

(De vuurgeesten, omgeven door allerlei toestellen, potjes, poedertjes, flesjes, ... speuren met telescopen de wereld af, op zoek naar potentieel gevaarlijke situaties.)

VUURMEESTER : Iemand een zicht op Palestina?

GLINSTER : Ja, hier. Ik zie een Palestijnse jongen en een Joods meisje, arm in arm.

VUURMEESTER : Mooi. Iemand zicht op Soedan?

TWINKEL : Hebbes. Ik zie soldaten ...

VUURMEESTER : Soldaten? Iedereen paraat! Soldaten in Soedan!!

VLAMMETJE : O neen, soldaten!

TWINKEL : Ho, rustig! Ik zie soldaten een dam aanleggen. Ze beschermen een dorp dat dreigt te overstromen.

VUURMEESTER : Overstromen? Oei, misschien hebben we wat overdreven. Wie was er de droogte aan het oplossen in Afrika?

SCHITTER : Ik, meester.

VUURMEESTER : En wat is er nu aan de hand in Soedan?

SCHITTER : Ik had de kraan laten openstaan, meester. Maar ik heb ze al terug dichtgedraaid. Het zal nooit meer gebeuren.

FONKEL : Hola! Alarmfase rood! Alarmfase rood!

VONKJE : Waar?

KNETTER : Wat zie je?

VUURMEESTER : Wat is er aan de hand?

FONKEL : Een man slaat zijn hond omdat hij niet stopt met blaffen. Maar de man weet niet dat de hond hem wil waarschuwen omdat hij het gas heeft aan laten staan.

GLINSTER : Laat zien! Laat zien!

FONKEL : Kijk daar, die man met de zwarte jas.

GLINSTER : Oh neen, zo zielig voor dat beestje. Oh, en het is juist zo een mooi hondje.

Oh! Hij blijft maar slaan. Maar zo triest! Ik moet er bijna van huilen.

GLANS : Laat je niet doen, Bobby.

GLOEDJE : Bijt terug, lief hondje!

GLANS : Maak hem kapot!

GLOEDJE : Zet er je tanden in!

VUURMEESTER : Rustig jullie, rustig jullie. Oké, we moeten meteen optreden. Wie van jullie kent er de spreuk om de tijd stil te leggen al?

LEERLINGEN : Ik! Ik! Ik!

VUURMEESTER : Glinster, het is aan jou. Omdat jij zo inzit met die hond.

GLINSTER : Tempussistendumst!

VUURMEESTER : Dank je. Dat heb je zeer goed gedaan. Alle hens aan dek nu: ik heb nodig: 40 gram medelijden, 2 eetlepels inzicht, een handjevol dierenliefde en twee dosissen zachtaardigheid. Actie!

(De leerlingen halen poedertjes uit kastjes, draaien aan knopjes, mengen allerlei, met een poedertje tot gevolg. Dit wordt in een blaaspijp gedaan.)

Fonkel, jij hebt de situatie gezien. Wil jij ingrijpen?

FONKEL : Zeker, meester, ik ben paraat. Dispergite! *(blaast in de blaaspijp)*

VUURMEESTER : Glinster, laat jij de tijd weer verder lopen?

GLINSTER : Dat heb ik nog niet geleerd, meester.

VUURMEESTER : Jij dan, Twinkel?

TWINKEL : Tempuspergat!

VUURMEESTER : Goed zo, zie je al iets, Fonkel? Wacht, nog niet vertellen. Ik wil dat iedereen het kan zien. Lieve leerlingen: sluit allemaal jullie ogen en leg je handen achter je oren. Je verbeelding zal de rest doen. *(tot publiek)* Doe gerust mee.

FONKEL : De man heft zijn hand ... maar laat ze terug zakken. Hij kijkt de hond vragend aan. De hond duwt de man zachtjes tegen de kuiten. De man gaat naar achter. De hond blijft aandringen. Hij duwt de man terug tot hij in de keuken staat. Nu ziet hij het vuur. Hij zet het af en loopt op de hond af. Hij duikt naar beneden en slaat zijn armen om de hond heen. De hond likt zijn neus ... en de

man likt terug!

KNETTER : Oh, zo schattig, ik wil ook zien! Ik wil ook zien!

VONKJE : Ik ook! Ik ook!

SCHITTER : Jongens, ik heb minder goed nieuws. Dit is ernstig. Dit is serieus! Dit is een alarmfase roder dan rood! Dit is bloedrood.

VONKJE : Waar?

KNETTER : Wat zie je?

SCHITTER : Een man deelt wapens uit. Ze hebben ruzie met een andere groep mannen. Ze speelden om ter gelovigst, maar ze hebben verschillende spelregels. Dit loopt niet goed.

VLAMMETJE : Oooh, niet goed, niet goed!

GLANS : Ach, laat ze elkaar toch gewoon afknallen!

GLOEDJE : Dan is de wereld weer wat booswichten armer.

VUURMEESTER : Jullie hebben echt nog veel te leren. Kom, we moeten ...

TWINKEL : Tempussist...

VUURMEESTER : O, o, o, eerst vragen!

TWINKEL : Mag ik?

VUURMEESTER : Ga je gang!

TWINKEL : Tempussistendumst!

VUURMEESTER : En nu aan de slag! Wij maken vrede!

LEERLINGEN : Vijf druppeltjes liefde, wat inzicht erbij

Vrede op aarde dat maken wij

Een portie respect, een snuifje besef

Twee stierenkloten voor moed en lef

Wij zijn de beschermers van 't goede

Wij zijn voor het kwaad op ons hoede

En als wij wat onheil vermoeden

Dan blussen wij graag alle woede

Een eetlepel meelij, wat zicht op de zaak

Een weinig muskaatnoot, gewoon voor de smaak

Een oog op de toekomst, een les uit 't verleden
Dat is 't recept voor de duurzaamste vrede

Wij zijn de beschermers van 't goede
Wij zijn voor het kwaad op ons hoede
En als wij wat onheil vermoeden
Dan blussen wij graag alle woede

VUURMEESTER : Oké, zijn we klaar? Dit gaan we samen moeten doen, want de wereldvrede is een zware taak. Iedereen kent de spreuk? Daar gaan we! Drie! Twee! Eén!

LEERLINGEN : Dispergite!

(Met de blaaspipen wordt opnieuw gekleurd poeder de lucht in geblazen)

VUURMEESTER : Ziezo, goed geblazen, jongens!

VONKJE : Tijd om uit te blazen!

VUURMEESTER : *(naar leerling die niet heeft meegedaan)* Zeg, waar ben jij eigenlijk mee bezig? Je doet niet mee met de andere leerlingen?

GENSTER : Ik ben aan het observeren. Dat moeten we toch doen?

VUURMEESTER : Wat ben je dan wel aan het observeren dat jou zo bezighoudt?

GENSTER : Een meisje. Assepoester.

VUURMEESTER : Assepoester. Ah, euh, oei. Hèhè. Dat is een gekke naam voor een meisje.

GENSTER : Waarom doe je zo raar? Daar kan ze toch ook niets aan doen?

FONKEL : Ben je verliefd?

VUURMEESTER : Wil jij je daar niet mee bemoeien, alsjeblieft! *(tot Genster)* Ben je verliefd?

GENSTER : Neen... of misschien een klein beetje.

VUURMEESTER : Verliefd of niet. Het is niet de bedoeling van het observeren dat we naar mooie meisjes staren. Wij zoeken de wereld af naar mensen die het moeilijk hebben.

GENSTER : Maar dit meisje heeft het moeilijk, daar ben ik zeker van.

VUURMEESTER : Laten we dat eens van dichterbij bekijken.

(doek wordt opzij geschoven)

Tweede scène

(Assepoester op met wasmand. Moeder komt ook net op)

ASSEPOESTER : Hé, dag mam, ...

MOEDER : PLEEGmoeder!

ASSEPOESTER : Sorry, pleegmoeder, ik heb net de was gedaan. Is er nog iets dat ik voor je kan doen?

MOEDER : Je kan de vloer vegen. En daarna kan je het toilet schoonmaken. Je zus heeft weer eens gekotst.

ASSEPOESTER : Zal ik doen, lieve pleegmoeder. Ik poets graag. Zeker als ik weet dat een proper huis jou zo gelukkig maakt.

MOEDER : Stop met zeveren, en begin te poetsen!

ASSEPOESTER : Jazeker, het spijt me, het zal niet meer gebeuren, mam.

MOEDER : Ik herhaal, het is PLEEGmoeder. Aarh, moet ik je dat nu elke dag opnieuw uitleggen?

ASSEPOESTER : Het spijt me, pleegmoeder, maar om de een of andere gekke reden vergeet ik dat altijd. Het lijkt wel alsof er met mijn geheugen geknoeid is.

MOEDER : Wel, ik zal het je nog eens duidelijk uitleggen. Jij bent mijn kind niet! Begrepen? Jij lag hier op een dag in een mandje voor de deur, met een briefje bij dat me maandelijks veel geld beloofde als ik je zou opvoeden. En als het me niet al dat geld opleverde, had ik je nooit in huis gehaald. Alhoewel, met jou in huis heb ik Natasja de Poolse poetsvrouw kunnen ontslaan. Dat spaart me ook heel wat geld uit.

ASSEPOESTER : Wat jammer voor die Natasja.

MOEDER : Jij moet geen medelijden hebben. Jij moet...

DRUSILLA : *(op)* Mama, ik voel mij echt niet goed.

MOEDER : Dat komt omdat jij veel te veel eet!

DRUSILLA : Ja maar, eten is zo lekker! Dat is jouw schuld, Assepoester! Als jij niet zo'n lekker eten zou klaarmaken, zou ik niet de hele tijd misselijk worden.

(Kokhalst en gaat af)

ASSEPOESTER : Oei, het spijt me.

MOEDER : Stop nu eens met al dat spijten en ga verder met vegen.

CLOTHILDA : *(Op)* Mama, ik ben zo moe.

MOEDER : Hoe kan dat nu? Je komt recht uit je bed.

CLOTHILDA : O jawel, mama, dat komt van al dat nadenken. Ik loop al sinds ik ben opgestaan na te denken waarom ze, toen de talen werden uitgevonden, zoveel talen uitgevonden hebben. Het zou toch veel gemakkelijker zijn als ze na één taal gestopt waren? Dat is minder werk voor hen en ook minder ingewikkeld voor ons. Zie je? Als ik daar zelf bij was geweest, had ik ze wel tegengehouden. Dan zou de wereld een stuk eenvoudiger zijn nu. En dan had ik morgen geen toets Frans. Ja, over zo'n dingen loop ik dan na te denken. Mama, ik denk dat ik een filosoof ben. Phoe, ik denk dat ik even ga rusten. Assepoester, wil jij even de zetel voor me leegmaken? Ik ben daar niet meer toe in staat.

ASSEPOESTER : Jazeker, ik ben blij dat ik een genie als het jouwe kan helpen.

CLOTHILDA : Zijn we sarconisch, ja?

ASSEPOESTER : Nee, hoor, ik ben echt blij dat ik je kan helpen. En het is "sarcastisch".

DRUSILLA : *(Op)* O, mam, de kast is leeg. Er zijn geen koekjes meer!

MOEDER : Ik denk dat jij nu beter even geen koekjes meer eet.

DRUSILLA : Ja, maar als ik me straks beter voel, en zin heb in koekjes?

MOEDER : Assepoester, ga jij even naar de winkel, wil je? Gewoon een paar dozen koekjes, meer hebben we momenteel niet nodig. En niet meer van die bio-bucht, want dat is veel te duur.

ASSEPOESTER : Maar moeder ...

MOEDER : PLEEG!moeder

ASSEPOESTER : Bio-producten zijn zoveel beter voor het milieu. En ze zijn gezonder ook. Die koekjes bevatten veel minder suiker en ...

DRUSILLA : Bah, die bio-koekjes zijn niet te vreten. Het is zeker daardoor dat ik ziek

ben geworden. Je hebt mama gehoord. Geen bio-bucht!

ASSEPOESTER : Geen probleem, ik zei het enkel maar omdat ik dacht dat het beter voor jullie was.

CLOTHILDA : Ach, Assepoes, jij moet helemaal niet denken. Dat doen wij wel voor je.

DRUSILLA : Kom, scheer je weg. Koekjes kopen.

ASSEPOESTER : Maar de vloer is nog niet geveegd. En ik moet het toilet nog schoonmaken.

DRUSILLA : Hèhè, het toilet. Je zal werk hebben, denk ik. Misschien moet je beter eerst die koekjes kopen.

MOEDER : Ik heb haar gevraagd eerst te poetsen, dus zal ze dat het eerst doen. Kom, wij gaan shoppen intussen. Het is het begin van de maand: tijd voor nieuwe kleren, dus.

CLOTHILDA : Oh, zalig, ik ben opeens niet meer moe. Oh, maar ik ga weer zo twijfelen in de winkel welke jurk ik het mooiste vind. Maar ja, twijfel is eigen aan grote filosofen. Is dat geen uitspraak van de grote Louis Vuitton?

DRUSILLA : Ik weet al wat ik wil. Ik wil die zalmroze jurk die ik vorige week heb zien hangen. O, ik kreeg iedere keer honger als ik langs die etalage passeerde.

CLOTHILDA : Moeten we voor jou iets meebrengen, Assepoes? Een nieuwe schort of zo?

ASSEPOESTER : Nee, dank je, dat is erg aardig van jullie. Maar ik vind het niet nodig om elke maand nieuwe kleren te kopen.

MOEDER : Wat? Ben je een beetje kritiek op mij aan het geven?

ASSEPOESTER : Neen, helemaal niet, sorry als ik zo overkom. Ik bedoel gewoon dat onze maatschappij veel te veel een wegwerpmaatschappij is geworden. Ik wil niet mee instappen in dergelijke kapitalistische denkpatronen. Ik ...

DRUSILLA : Weet er iemand waar ze het over heeft?

CLOTHILDA : Zelfs ik begrijp het niet, en dat wil wel wat zeggen.

ASSEPOESTER : Ik bedoel gewoon dat ik al heel gelukkig ben als ik de afdankertjes kan krijgen van Clothilda.

DRUSILLA : En waarom niet van mij? Is mijn smaak niet goed genoeg voor mevrouw?

MOEDER : Niet je smaak, maar je maat, mijn kind.

DRUSILLA : Mijn maat, mijn maat... Er is helemaal niets mis met mijn maat. Jullie zijn gewoon veel te mager. Wacht maar tot er een voedseltekort uitbreekt. We zullen dan wel zien wie het langst overleeft. Ik heb reserves om op te teren...

MOEDER : Jij houdt het nog geen halfuur uit zonder eten, jij. *(Ze gaan stilaan de deur uit)*

DRUSILLA : Dat is niet waar!

CLOTHILDA : O jawel!

DRUSILLA : Nietes!

CLOTHILDA : Welles! *(Af)*

ASSEPOESTER : Lief hardje. We zijn weer alleen. We kunnen weer praten. Het is te zeggen, ik kan weer praten. Jij hebt me nog nooit iets teruggezegd. Maar dat geeft niet, hoor. Jij geeft me warmte, en daar ben ik blij om. En ik vertel jou over ons gezinnetje. Speciaal zijn ze wel, he, mijn moeder –ik bedoel pleegmoeder- en mijn zussen. Maar ik ben blij dat ik iets voor hen kan betekenen. Want daar word ik gelukkig van, als ik iets kan betekenen voor iemand anders...

Goed zijn maakt me vrolijk

Goed zijn maakt me blij

Goed zijn is geen gave

Neen, dat kan ook jij

Het is moeilijk te beschrijven

Ik weet niet wat het is

Maar het voelt zo warm vanbinnen

En al de rest voelt mis

Iets betekenen voor een ander

Dat is iets heel apart

Die ander te zien lachen

Dat raakt me in mijn hart

Goed zijn maakt me vrolijk
 Goed zijn maakt me blij
 Goed zijn is geen gave
 Neen, dat kan ook jij

(doek wordt opzijgeschoven)

VUURMEESTER : Je ziet, er is hier helemaal niets mis. Dit meisje is volmaakt gelukkig.

FONKEL : Dat kan je toch niet menen? Dit gaat hier volkomen fout. Dat meisje wordt de hele tijd gebruikt –zeg maar misbruikt- voor klusjes en krijgt er niet eens respect voor in de plaats.

GLINSTER : Dat is uitbuiting!

VLAMMETJE : Dat is slavernij!

VUURMEESTER : Maar ze wordt er toch niet ongelukkig door?

GENSTER : Dat is de vraag toch niet! De vraag is of ze gelukkig is. En ik denk niet dat ze dat kan zijn. Ze krijgt van niemand liefde. En wie geen liefde krijgt, kan niet gelukkig zijn.

SCHITTER : En wie niet gelukkig is, is toch ongelukkig?

VUURMEESTER : Luister, jongens, ik moet jullie iets vertellen. Maar jullie mogen niet boos op me zijn. Beloven jullie dat jullie niet boos op me zullen zijn?

KNETTER : Hoe kunnen we dat nu beloven als we niet weten wat je gaat zeggen?

VUURMEESTER : Dat is het risico. Ik heb iets te zeggen, en als je het wil horen, moet je beloven niet boos te zullen zijn.

GLINSTER : Ik heb het gevoel dat dit niet eerlijk is, maar we zullen dat maar doen, zeker?

VUURMEESTER : Oké, allemaal in koor graag.

LEERLINGEN : Wij beloven dat we niet boos op je zullen zijn.

VUURMEESTER : O ja, jullie moeten ook nog beloven dat jullie met niemand gaan spreken over wat ik ga zeggen.

LEERLINGEN : Dat beloven we.

VUURMEESTER : Goed dan. Assepoester is een projectje van me. Ik wou een mens

maken die alleen maar goed kan zijn. Om te kijken wat dat geeft, heb ik haar laten opnemen in een pleeggezin.

SCHITTER : Wat? Dat kan je toch niet menen? Jij experimenteert met mensen?

TWINKEL : Dat is toch verboden volgens de wetten van de tovergemeenschap?

FONKEL : Schandalig! Het arme meisje. Door jouw schuld zal zij nooit een leuk leven hebben.

GENSTER : Hoe kan je het iemand aandoen alleen maar goed te zijn!

KNETTER : Vergeten hoe leuk het is om soms een beetje stout te zijn?

VLAMMETJE : Om eens lekker enkel aan jezelf te denken.

SCHITTER : Om stiekem iets te doen wat eigenlijk niet mag.

GLINSTER : Om iemand eens goed te plagen.

VONKJE : Om kattenkwaad uit te halen.

GLANS : Om belleke trek te doen...

GLOEDJE : Om iemand te doen schrikken...

GLANS : ... of met waterpistolen op iemand schieten ...

GLOEDJE : ... of zo met een scheetkussen op iemand zijn stoel...

GLANS : ... of een portefeuille met een doorzichtig koordje op straat....

GLOEDJE : ... of sneeuwballen gooien,

GLANS : ... of ...

TWINKEL : Zo is het wel duidelijk, denk ik.

FONKEL : Je moest beschaamd zijn, meester! Je hebt een leven gecreëerd dat onleefbaar is!

VUURMEESTER : Ik zei toch dat ze gelukkig was! En jullie hebben me beloofd niet boos te zijn.

GLINSTER : Wel, we zijn het lekker toch! Als jij de wetten mag overtreden, mogen wij onze beloftes verbreken ook!

VUURMEESTER : Bewijs me dan dat ze niet gelukkig is!

GENSTER : Meer nog, we zullen bewijzen dat Assepoester het goede kan leren retali... revali... rilate...

FONKEL : Rilatine?

GENSTER : Ik bedoel, wij gaan haar echt gelukkig maken!

SCHITTER : Dat zullen we zeker!

VONKJE : Reken maar!

VLAMMETJE : Heeft iemand een plan?

TWINKEL : Ik heb wel een plan. Maar dan moeten jullie mij wel beloven dat jullie niet boos op mij zullen zijn.

GLINSTER : Ook al? Welke geheimen gaan we hier nog te weten komen vanavond?
(*tot publiek*) Als er iemand iets op te biechten heeft, het is het moment!

TWINKEL : Kom, jongens, beloven jullie het?

ALLEN : Wij beloven het.

TWINKEL : Als we moeten observeren, is er een plekje waar ik steeds naar terugkijk.
Niet dat er problemen zijn daar, maar het is er zo mooi. Hij is zo mooi.

GENSTER : Over wie heb je het?

TWINKEL : De prins van het kasteel. Hij is zo oeoeh, en zijn ogen zijn zo waaah, en hij maakt me zo fieieiew.

SCHITTER : Details hoeven we niet te horen.

KNETTER : Maar wat heeft dit met ons plan te maken?

TWINKEL : Misschien kijken jullie beter even mee.

(*doek wordt opzijgeschoven*)

Intermezzo tijdens decorwissel

KONING : Wat zit je daar toch de hele tijd te zuchten? Wat is dat voor een boek dat je vasthebt?

KONINGIN : Herken je het niet? Dat is het portrettenboek van ons trouwfeest.

KONING : O ja.

KONINGIN : Ja, en er lag al heel wat stof op!

KONING : Je moet niet zo beschuldigend naar mij kijken! Georgette!

GEORGETTE : Mijn meest nederige excuses, uwe majesteiten!

KONINGIN : Ik bedoel dat het al veel te lang niet geopend is. Kom, kom je niet meekijken? Mooie herinneringen ophalen.

KONING : Vooruit dan. Ah, hier, die blonde, was dat die nicht van jou, die...

KONINGIN : Georgine, draai het blad eens om alsjeblieft.

GEORGINE : Jazeker, uwe majesteit!

KONINGIN : Kijk eens hier. Wat een mooi feest was dat! Doet dat jou niet terug verlangen naar die tijd?

KONING : Wat bedoel je?

KONINGIN : Je weet best wat ik bedoel. En stop met naar mijn nicht te staren! Georgine, blad!

Derde scène

GEORGETTE : Goeiemorgen, prins. Zou het niet eens tijd zijn om op te staan?

PRINS : Kweenie.

GEORGINE : Oei, is meneer de prins slecht gemutst deze ochtend? Hebben we slecht geslapen?

PRINS : Ik weet niet wat er scheelt met me. Ik voel me zo futloos de laatste tijd.

GEORGIANNE : Zou het kunnen dat meneer de prins gisteren gewoon een beetje te laat opgebleven is en teveel heeft gedronken met zijn vrienden?

PRINS : Kweenie.

GEORGETTE : Ach, wij helpen u er wel door, hoor. Met een vorstelijk kopje koffie bent u zo weer opgemonterd.

GEORGENE : Fris en monter, potvolkoffie!

PRINS : Ik heb geen zin in koffie.

(belletje)

GEORGETTE : Ik ga wel even kijken wat er is.

GEORGENE : Mag ik meegaan?

GEORGETTE : Oké.

GEORGENE : Mega! Ik ga mee!

(Beiden af)

GEORGINE : Is meneer de prins ziekjes? Hebben we hoofdpijn? Ik zal eens kijken of